

K 513 / 1106

Nagy-Kőrös febr. 13. 1858 H.

Kedves Miskám!

Tökéletes igazad van: e hanyagság, mit a levélírásban
vagyis nem-írásban elkörettek, már plusquam
diuturnság. De vigasztaló magadat, hé, nem
csak te vagy, ki valószínűre vársz, — körül,
belül is-en vagytok hasonló állapotban, mert
én halomra gyűjtöm a levelet, mint a sta-
loncai levélhordó erigány, s akkor adok túl
rajtok egykettőre, midőn már egész tartományra
való öntözött. Oka pedig ennek nem anyi-
ra az elfoglaltatás, s hála istennek, nem
is annyira a betegség, mint az áldott rejtés,
ha ugyan ez már magában is nem egy ne-
me a kör állapotnak.

Ergo: a 3 előfizetési díjt, melyet Men-
sorvának küldöttél, mely iránt én recept-
set írtam alá, s melyet rögtön kézbesít-
ni nem mulasztottam, ... ekennel forma fe-
rint eltagadom. Se láttam, se hallottam,
nem tudok róla semmit.

Az öreg dolgát lemásolva, az „en lakásokmal“
(respectively: a „te lakásokmal“) pedig a Hölgyfutár-
ból kiveszve, ihol küldöm. Az utóbbi Lauka-
nak egy verse is kíséri .... ez neked tiktá-
proffit; mert ha leírom, ez utóbbi bizonyosan
nem kapnád. Mind egyik jó lex köpenymek
elő után, mert, úgy hiszem, ünnepek után kap-
talok velők; miután hallom, hogy verseid
már sajtó alatt nyugodnak. Sed salvavi a-
nimam.

Hogy valahára fogott rajtad a szép szó; hogy
iparkodol több betűket s egyenesb sorokat írni:
azon örülök természet: de ördög vigye calligraphi,
adat, ha annyi papírt ellopna vele, hogy egész
levél helyett csak felet küldök. Aként, édes össein,
ne törd magad olly nagyon a szépírásnál, vagy
tartsd azt a szerkesztők számára; nekem pedig
írj, mint eddig, csinyán de tömötten; mit bá-
nou én, ha egy öskehányod is a betűket, mint
a nyomda fiókjában hevernek, küldd ide, majd
kiválogatom én. Hogy pedig „gondolat nélkül” írj,
azt fűt te meg ne próbáld, nem vagy te ^{van} ilyen,
hogy azt tedd.

A mi az én apróbb verseimet illeti: nem
hiszem, hogy belőlük egy kötet kiselnek; de
meg kevés jó van azok közt. A kiadásról még
nem gondoltottam; azonban privat mulatságom,
va horráfogtam őket egy bekötött könyvbe
írni; elkerütem a nyaral; eddig-éle vagy ötöt
te is írtam belőlök. Ha így halad a munka,
nem soká' bevégek s akkor majd meglátom,
hogyan veszik ki magukat egy csomóban.

Írhatnék én eleget... a divatlapok majd meg
ölnék; de nincs kedvem. A balladára tölem
bírva's pályáztatsz. Terebeinek sem írta egy-
nél többet, arról is behívtam materialitex, —
64 hosszú sorphát 10 lapra lexorítván s akkép
díjazom. Az ifjúág lapja', mióta megindult,
folyvást a nyakamra küldik, még abba rem
írta's serunit, — nem írok én senkinek.

Különben megvagyol a szokott vágyában; az-
voni tanácsod követem is, harral. Csaldom
egészreget, kivéve hogy nem egynehány nap óta
rheumával vesződik. Ölelünk, csókoltunk mind,
nyájan, mindnyájzatokat!

igaz barátod
Aranybáros.

2 Bűntetésből kapny ill, rövid levelet.